

הפטרת תשעה באב (ירמיה ה-ט) - לשיעורו של הרב אוריאל עיטם

פרק ח: יג אסף אסיפם נאם ה' אין ענבים בגפן ואין תאנים בתאנה והעלה נבל ואתן להם יעברום:

יד על מה אנחנו יושבים האספו ונבוא אל ערי המבצר ונדמה שם כי ה' אלהינו הדמנו וישקנו מי ראש כי חטאנו לה':
טו קוה לשלום ואין טוב לעת מרפה והנה בעתה:

טז מן נשמע נחרת סוסיו מקול מצהלות אביריו רעשה כל הארץ ויבואו ויאכלו ארץ ומלואה עיר וישבי בה:

יז כי הנני משלח בכם נחשים צפענים אשר אין להם לחש וגשכו אתכם נאם ה':

יח מבליגיתי עלי יגון עלי לבי דוי:

יט הנה קול שועת בת עמי מארץ מרחקים הה' אין בציון אם מלכה אין בה

מדוע הכעסוני בפסליהם בהבלי נכר:

כ עבר קציר כלה קיץ ואנחנו לוא נושענו:

כא על שבר בת עמי השברתי קדרתי שמה החזקתני:

כב הצרי אי בגלעד אם רפא אין שם כי מדוע לא עלתה ארכת בת עמי:

כג מי יתן ראשי מים ועיני מקור דמעה ואבכה יומם ולילה את חללי בת עמי:

פרק ט: א מי יתנני במדבר מלון ארחים ואעזבה את עמי ואלכה מאתם כי כלם מנאפים עצרת בגדים:

ב וידרכו את לשונם קשתם שקר ולא לאמונה גברו בארץ כי מרעה אל רעה יצאו ואתי לא ידעו נאם ה':

ג איש מרעהו השמרו ועל כל אח אל תבטחו כי כל אח עקוב יעקב וכל רע רכיל יהלך:

ד ואיש ברעהו יהתלו ואמת לא ידברו למדו לשונם דבר שקר העוה גלאו:

ה שבתך בתוך מרמה במרמה מאנו דעת אותי נאם ה':

ו לכן כה אמר ה' צבאות הנני צורפם ובחנתים כי איך אעשה מפני בת עמי:

ז חץ (שוחט) [שחוט] לשונם מרמה דבר בפיו שלום את רעהו ידבר ובקרבו ישים ארבו:

ח העל אלה לא אפקד בם נאם ה' אם בגוי אשר כזה לא תתנקם נפשי:

ט על ההרים אשא בכי ונהי ועל נאות מדבר קינה כי נצתו מבלי איש עובר ולא שמעו קול מקנה מעוף השמים ועד בהמה נדדו הלכו:

י ונתתי את ירושלם לגלים מעון תנים ואת ערי יהודה אתן שממה מבלי יושב:

יא מי האיש החכם ויבן את זאת ואשר דבר פי ה' אליו ויגדה על מה אבדה הארץ נצתה כמדבר מבלי עבר:

יב ויאמר ה' על עזבם את תורתי אשר נתתי לפניהם ולא שמעו בקולי ולא הלכו בה:

יג וילכו אחרי שררות לבם ואחרי הבעלים אשר למדום אבותם:

יד לכן כה אמר ה' צבאות אלהי ישראל הנני מאכילם את העם הזה לענה והשקיתים מי ראש:

טו והפצותים בגוים אשר לא ידעו המה ואבותם ושלחתי אחריהם את החרב עד כלותי אותם:

טז כה אמר ה' צבאות התבוננו וקראו למקוננות ותבואינה ואל החכמות שלחו ותבואנה:

יז ותמהרנה ותשנה עלינו נהי ותרדנה עינינו דמעה ועפעפינו יזלו מים:

יח כי קול נהי נשמע מציון איך שדדנו בשנו מאד כי עזבנו ארץ כי השליכו משכנותינו:

יט כי שמענה נשים דבר ה' ותקח אזנכם דבר פיו ולמדנה בנותיכם נהי ואשה רעותה קינה:

כ כי עלה מות בחלונינו בא בארמנותינו להכרית עולל מחוץ בחורים מרחבות:

כא דבר כה נאם ה' ונפלה נבלת האדם כדמן על פני השדה וכעמיר מאחרי הקוצר ואין מאסף:

כב כה אמר ה' אל יתהלל חכם בחכמתו ואל יתהלל הגבור בגבורתו אל יתהלל עשיר בעשרו:

כג כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל וידע אותי כי אני ה' עשה חסד משפט וצדקה בארץ

כי באלה חפצתי נאם ה':

תרגום:

יח על דהוו מלעיגין לקבל נבייא דמתנבן להון דונא, ותינחתא איתי עליהון מן קדם חוביהון, עליהון אמר נבייא לבי דוי:

יט הא קל צוחת כנשתא דעמי מארעא רחיקא, נבייא אוכח יתהון, השכינתא דיי לית בציון אם מלכא לית בה, מא דין מרגזין קדמי בצלמניהון בפולחן טעותא:

כ אמרת כנשתא דישראל, עדא זמנא שלים קבא, ואנחנא לא מתפרקין:

כא אמרית ירושלם, על תבר כנשתא דעמי אזדעזעית, אתחפואו אפי אברום אוכמין כקדרא, אשתממו אחדתני:

כב אמר ירמיה נביא, דלמא לא אית בי עובדין טבין למבעי על בית ישראל, הלא מחמיד הויתי לאולפניה דאליה נביא כג אמר ירמיה נביא, דלמא לא אית בי עובדין טבין למבעי על בית ישראל, הלא מחמיד הויתי לאולפניה דאליה נביא